

7 Απριλίου 2013

Κυριακή

/ [Ορθόδοξη πίστις](#)

Γράφει ο Μωυσής,

Αγιορείτης

Βρισκόμαστε στο μέσον της Σαρακοστής και σταθμεύουμε ενώπιον του σταυρού, για να τον προσκυνήσουμε. Στεκόμαστε στη σκιά του.

Τον ατενίζουμε και εμπνεόμαστε.

Η στάθμευση αυτή παρακινεί σε προσωπική σταύρωση παθών αντίθετων, άγριων, που ταραάζουν, στεναχωρούν και θλίβουν

Η παθοκτονία είναι συνήθως επώδυνη.

Η εσωτερική καθαρότητα θα χαρίσει στον άνθρωπο ειρήνη και αληθινή χαρά.

Ακόμη και οι χριστιανοί συχνά εξαντλούν την προσοχή τους στο φαίνεσθαι και όχι στο είναι.

Στον καθορισμό του έξωθεν του ποτηρίου και όχι του εσωτερικού, όπως έκαναν οι υποκριτές Φαρισαίοι, τους οποίους επιτίμησε αυστηρά ο Χριστός.

Λέει κανείς ότι έκλεψε και όχι ότι σκέφθηκε να κλέψει σε μία εξομολόγηση.

Δίχως κεκαθαρμένη διάνοια, ο άνθρωπος θα είναι σκοτισμένος και ταραγμένος.

Ο εμπαθής άνθρωπος είναι πονεμένος. Η ψυχή είναι τριμερής. Αποτελείται από το λογιστικό, το θυμοειδές και το επιθυμητικό.

Έτσι, οι σκέψεις είναι τριών κατηγοριών και όταν ο νους είναι ακάθατος: βλάσφημες, πονηρές και αισχρές. Η εμπάθεια γεννά λογισμούς που καταταλαιπωρούν τον άνθρωπο. Το κακό νομίζει ότι είναι μόνο εξωτερικό και όχι εσωτερικό.

Έτσι, ο σύγχρονος άνθρωπος πλησιάζει την Εκκλησία με μία μαγική αντίληψη, όπως πηγαίνει σε έναν αγύρτη κι ένα πλάνο μόνο και μόνο για να απαλλαγεί από το κακό και να μην πονά. Μα έτσι μεγαλώνει ο πόνος του αντί να μειώνεται.

[\(περισσότερα...\)](#)